

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 P 213489 24 Gž
Novi Travnik, 8.10.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u građanskom vijeću sastavljenim od sudija: Mirjana Grubešić, kao predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Alma Islamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Advokatska kancelarija „Muhić i dr.“ Tuzla d.o.o. zastupana po punomoćniku Anelu Ibeljić, advokatu iz Tuzle, protiv tužene Općina Travnik, zastupana po zastupniku po zakonu Općinskom pravobranilaštvu, radi ništavosti akta o raspolaganju nekretninama, odlučujući po žalbi tužitelja podnesenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 213489 23 P od 25.1.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 8.10.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 213489 23 P od 25.1.2024. godine potvrđuje.

Odbija se tuženi sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovanim.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem, stavom prvim, Općinski sud u Travniku oglašava se apsolutno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari, te se ukidaju provedene radnje i odbacuje tužba.

Stavom drugim, naloženo je tužitelju da tuženoj isplati iznos od 360,00 KM na ime troškova postupka.

Protiv ove odluke prvostepenog suda tužitelj je u ostavljenom roku blagovremeno podnio žalbu, s prijedlogom da se žalba uvaži i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U žalbi navodi da se sud oglasio nenadležnim, te takva odluka je nezakonita i nepravilna jer tužitelj tužbom traži utvrđivanje ništavosti osporenog rješenja i smatra da se u konkretnom slučaju radi o aktu raspolaganja građevinskim zemljištem u državnom vlasništvu, po osnovu kojeg akta je fizičkom licu dodijeljeno takvo zemljište u njegovo privatno vlasništvo, a po osnovu ranije izgrađenog objekta /pravni osnov je čl. 61. stav 1. Zakona o građevinskom zemljištu F BiH/ ,te da se nije radilo o dodjeli zemljišta putem konkursa (čl. 48 Zakona) u kojem slučaju bi se zbilja radilo o upravnom aktu, te da mu je , dopuštena sudska zaštita koju nije mogao ostvariti u upravnom sporu.

U odgovoru na žalbu osporava se osnovanost žalbe sa prijedlogom da se odbije.

Pošto je ispitao pobijano rješenje u dijelu kojim se pobija žalbom, u granicama navedenim u žalbi i po službenoj dužnosti, sukladno članku 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine FBiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, a u daljem tekstu ZPP), drugostupanjski sud je zaključio sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa proizilazi da je tužitelj dana 19.4.2023. godine podnio tužbu protiv tužene, radi utvrđivanja ništavosti akta raspolaganja nekretninama i to Rješenja Općinskog vijeća Općine Travnik broj: 04-23-12-1083/13 od 29.05.2014. godine E. K. kojim je dodijeljeno građevinsko zemljište na kojem je izgrađen vikend objekat, i to zemljište označeno kao k.p. broj: 1581/380 zv. „Veliki i mali Šantić“ gradilište u površini od 402 m² K.O. Šišava, a koje je identično sa k.č. broj: 376/23 iste površine K.O. Lužnica, k.p. broj: 1581/381 zv. „Veliki i mali Šantić“ gradilište u površini od 11 m², upisana u PL. broj 14 K.O. Šišava posjed Općina Travnik sa 1/1 dijela, a koja je identična sa k.č. broj 376/24 iste površine upisana u Zk. ul. broj: 1 K.O. Lužnica ONI sa 1/1 dijela i k.p. broj: 1766/2 zv. „Veliki i mali Šantić“ gradilište u površini od 10 m², upisana u Pl. broj 11 K.O. Šišava- Društvena svojina javni i nekategorisani putevi, koji je izgubio status javnog i nekategorisanog puta, a koja je identična sa k.č. broj 376/25 iste površine upisana u Zk. ul. broj 1 K.O. Lužnica ONI sda 1/1 dijela, ukupno 423 m² uz naknadu

Prema činjeničnim navodima tužitelja, sadržanim u tužbi sa ovakvim zahtjevom, tužitelj je pretpostavljeni (vanknjižni) vlasnik i posjednik vikendice na Vlašiću izgrađene na lokaciji rekreacionog centra Babanovac, na parceli koja se vodila na evidencijama Općinske komisije za urbanističke, imovinsko-pravne i stambeno komunalne poslove općine Travnik kao lokacija pod nazivom—„operativni broj 13 „Dolina Panjeva“. Predmetnu vikendicu je izgradio 1983 godine raniji vlasnik Barišić Vinko kojem je u svoje vrijeme naplaćena naknada za predmetno zemljište (zemljišna renta) i izdato Rješenje o urbanističkoj saglasnosti br.04/II364-307/83 od 11.04.1983.god.od strane općine Travnik. U to vrijeme, zbog nereguliranih formalnih imovinsko-pravnih odnosa i nepostojanja detaljne planske regulative su predmetne urbanističke saglasnosti bile osnov za gradnju vikendica, a u izgrađene vikendice su od strane nadležnih ustanova uvedeni kompletni infrastrukturni priključci, dovedeni putevi, gradska rasvjeta, kanalizacija i sl. Vlasnici takvih vikendica su imali pravni položaj savjesnih graditelja i posjednika. Predmetna vikendica je od strane ranijeg vlasnika B. V. prodana kupoprodajnim ugovorom iz 2001 .godine novom vlasniku D. Z., a ovaj je istu prodao tužitelju putem kupoprodajnog ugovora od 03.10.2008.god. Inače je nakon izvršene parcelacije i privođenja zemljišta namjeni građenja tužitelj podnio nadležnoj službi općine Travnik zahtjev za legalizaciju i uknjižbu. Kako na terenu nisu postojale katastarske međe niti katastarske čestice vezane za izgrađene vikendice, (nije bila izvršena parcelizacija) to između susjednih vikendica nisu ni postavljane međne oznake.

Problem nastaje kada je taj dio dvorišta /cca 102 m²/ kojeg su izgradili i koristili tužitelj i njegovi prednici i koje zemljište apsolutno služi upotrebi vikend objekta tužitelja, tužena Općina Travnik bez ikakvog povoda i pravnog razloga i bez ikakvog uvida u stanja na terenu prodala trećem licu K. E. iz R. Naime, tužena je dana 29.05.2014 godine pod br. 04/23-12-1083/13 pozivajući se na član 61. stav 1. Zakona o građevinskom zemljištu F BiH a na zahtjev K. E. donijela osporeno

rješenje obuhvaćajući sa njim i zemljište koje je u savjesnom posjedu na opisan način godinama služilo kao zemljište za redovnu upotrebu vikend objekta tužitelja.

Suprotno žalbenim navodima, pravilno je prvostepeni sud postupio kada se oglasio nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari, ukinuo provedene radnje te tužbu odbacio uz pravilnu primjenu odredbi iz člana 16. stav 1. i 2. ZPP-a kojim je propisano da do pravomoćnosti odluke sud po službenoj dužnosti pazi da li rješavanje spora spada u sudsku nadležnost, te kada u tijeku postupka utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego drugi organ vlasti, oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje i odbaciti tužbu.

U situaciji kada tužitelj traži utvrđivanje ništavosti Rješenja Općinskog vijeća Općine Travnik broj: 04-23-12-1083/13 od 29.05.2014. godine E. K. uz obrazloženje da je isto doneseno uz učinjene povrede postupka na način da prije donošenja predmetne odluke nije izvršila uvid u stanje na terenu, odnosno nije imala jasne geodetske podloge za donošenje ovakvog akta i nije ispoštovala zakonsku proceduru koja je uslov za donošenje ovakve jedne odluke, a to da je prethodno utvrdila koje zemljište u naravi služi za redovnu upotrebu predmetnog vikend objekta, u čemu žalitelj vidi nezakonitosti u postupanju tužene kao razlog ništavosti njene odluke, prvostepeni sud pravilno zaključuje da rješavanje o ovako postavljenom zahtjevu nije u nadležnosti suda.

Sporno rješenje tužena je donijela na temelju čl. 61.stav 1.Zakona o građevinskom zemljištu i čl.200.Zakona o upravnom postupku FBiH("Službene novine FBiH", br. 2/1998, 48/1999 i 61/2022- u daljem dijelu teksta: Zakon). Pitanje ništavosti odluka donesenih od strane organa uprave u upravnom postupku regulisano je upravo tim Zakonom, koji između ostalog u čl. 238.stav 1. propisuje da ako drugostepeni organ utvrdi da je u prvostepenom postupku učinjena nepravilnost koja čini rješenje ništavim (član 264.), proglasit će takvo rješenje ništavim, kao i onaj dio postupka koji je obavljen poslije te nepravilnosti, dok su članom 264. propisani razlozi ništavosti, a članom 265. mogućnost oglašavanja rješenja ništavim u svako doba.

Iz naprijed citiranog člana proizilazi da su razlozi ništavosti odluka donesenih u upravnom postupku propisani Zakonom o upravnom postupku, kojim se reguliše način rada i postupanje organa uprave, kao i da postojanje razloga ništavosti cijeni drugostepeni organ ili organ iz čl. 265. Zakona, a ne sud, kako to žalitelj pogrešno smatra. Činjenica da osporeno rješenje prema odluci Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 U 017412 22 U od 27.02.2023. godine ne predstavlja upravni akt, već akt raspolaganja, slijedom čega se ne može pobijati tužbom u upravnom sporu zbog čega je u tom predmetu tužba tužitelja protiv istog tuženog odbačena, ne utječe na pravilnost ove odluke u smislu žalbenih navoda da ako nije upravni spor, jeste parnični, koji su neutemeljeni.

Naime, u parničnom postupku sud na temelju čl.2. stav 1.ZPP-a odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku vodeći računa i o granicama svoje stvarne nadležnosti određene ovim ili drugim Zakonom FBiH. Zahtjev tužitelja iz tužbe je postavljen u pravcu utvrđivanja ništavosti odluke tužene, kao organa uprave, zbog propusta koji su učinjeni u toku upravnog postupka koji je prethodio donošenju pobijane odluke, sa zahtjevom da se naloži uspostava stanja posjeda i

vlasništva u javnom registru, koji je akcesorne prirode, jer njegova osnovanost zavisi od osnovanosti i prethodnog rješavanja zahtjeva za utvrđivanje ništavosti.

Sud je na temelju čl. 2.stav 1. ZPP-a u obavezi da odluči upravu o ovom zahtjevu, kako osnovnom, tako i akcesornom, pod uslovom da rješavanje o takvom zahtjevu spada u sudsku nadležnost, što u konkretnom slučaju ne spada, jer sud u parničnom postupku ne može utvrđivati činjenice da li je organ uprave u upravnom postupku učinio povredu materijalne ili procesne prirode koja na temelju Zakona u upravnom postupku predstavlja povredu iz čl. 264. tog Zakona i na osnovu utvrđenih činjenica donijeti odluku kojom se utvrđuje da je takvo rješenje ništavo, jer je članom 238. stav 1. Zakona o upravnom postupku to u nadležnosti drugostepenog organa, a Općinskog suda po tužbi tužitelja u parničnom postupku koja ima za predmet zahtjev za čije rješavanje je stvarno nadležan sud što bi bio zahtjev za utvrđivanje ništavosti ugovora.

Stoga, nije od značaja za pravilnost pobijane odluke činjenica da li je osporeno rješenje upravni akt ili akt raspolaganja, neovisno od činjenica da o tom pitanju odlučuje Kantonalni sud po tužbi u drugoj vrsti postupka (upravni spor) što je prvostepeni sud zanemario, zasnivajući svoju odluku upravu za zaključku da se radi o upravnom aktu. Taj propust prvostepenog suda ne utječe na pravilnost pobijane odluke jer je u konačnom prvostepeni sud pravilno zaključio da se o ništavosti tog akta može odlučivati samo u upravnom postupku, zbog čega sudovi nisu nadležni da postupaju u takvim predmetima.

Ostali žalbeni navodi, u kojima se iznosi hronologija cijelog slučaja, uključujući i postupanje Vrhovnog suda u predmetu broj: 06 0 U 017412 23 Uvp nisu od značaja za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, slijedom čega sud te žalbene navode shodno članu 231. ZPP-a nije obrazlagao.

Odluka o troškovima žalbenog postupka tužitelja donijeta je primjenom odredbi iz člana 387. stav 1., 386. stav 1. i člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku. Izdatak koji je tužena imala zbog davanja odgovora na žalbu za ishod ovog žalbenog postupka nije bio potreban, radi čega tuženoj saglasno odredbi iz člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku ne pripada pravo na naknadu tih troškova u traženom iznosu od 360,00 KM.

Iz naprijed navedenih razloga proizilazi da žalitelj neosnovano smatra da je prvostepeni sud donošenjem pobijane odluke učinio povrede odredaba ZPP-a i da je pobijano rješenje nepravilno i nezakonito. Naprotiv, prvostepeni sud je pravilno primijenio čl. 16. stav 2. ZPP-a kada je donio pobijanu odluku odlučujući o ovako postavljenom zahtjevu tužitelja o kojem se i prema mišljenju ovog suda, iz naprijed navedenih razloga, ne može raspravljati u redovnom parničnom postupku.

Zbog svega naprijed navedenog, ovaj sud je primjenom odredbi članka 235. stavak 2. Zakona o parničnom postupku FBiH, žalbu odbio kao neosnovanu jer je našao da ne postoje razlozi zbog kojih se isto pobija, a ni razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Predsjednica vijeća

Mirjana Grubešić

